

Poštovane kolege kompozitori, muzikolozi, izvođači, novinari,
prijatelji muzičke kulture i umetnosti,

u ime organizacije CMA zahvaljujem se na vremenu koje ste odvojili za ovu promociju i što ste tu da zajedno predamo javnosti ovu lepu knjigu posvećenu savremenoj srpskom stvaralaštvu.

Pred nama je izdanje sa naslovom "Tribine. Novi zvučni prostori". Ovaj zbornik predstavlja završni korak u jednom složenom lancu koji smo zamislili još 2014 godina, kada smo započeli sa radom tribina pod nazivom NZP.

Naš cilj je bio odaberemo delo domaćeg autora koje je na određeni način reprezentativno i koje je privuklo pažnju stručne javnosti, da ga u jednom tribinskom programu, u saradnji sa muzikolozima i izvođačima osvetlimo i predstavimo na najbolji način; da se, zatim, u sledećem koraku snimljeni tribinski sadržaj emituje na program RB3 a kasnije, da sav emitovani materijal bude postavljen na poseban sajt www.cma.org.rs. Danas je očigledno da smo, kao četvrti korak, razmišljali i o objavljivanju zbornika radova sa ovih tribina, i on je danas pred nama.

Savremena srpska umetnička muzika zaslužuje veliku pažnju, tačnije zasluživala bi je ali ta pažnja najčešće izostaje.

Zasluživala bi zbog svog visokog kvaliteta, zbog međusobne raznovrsnosti dela i autora, zbog svoje stvaralačke samosvesti, zbog različitosti tema, stilskih pravaca, zbog priznanja - povremeno veoma visokih, koje autori školovani u Srbiji dobijaju prilikom nekog međunarodnog sagledavanja i sameravanja....

Sve rečeno, naravno, ne odnosi se na celokupnu produkciju. Naša muzika, kao i svaka druga umetnost, ne može i ne sme da bude sagledavana u svom proseku, srednjoj vrednosti, već se mora meriti prema njenim vrhovima, špicevima, najzanimljivijim dometima, i kao takva bi morala biti i primećena, poštovana i zabeležena u javnom prostoru. Ali to najčešće nije slučaj.

Već dugo vremena ne vidimo da se institucije brinu o razvoju naše muzike, iako bi morale.

Ne vidimo sistematično naručivanje i izvođenje novih dela – čast izuzetcima kakav je Muzička produkcija RTS-a. Ne vidimo ni zadovoljavajuće prisustvo naše muzike u medijima. Ne vidimo, osim sporadično, ni recenziju a kamo li stručnu kritiku. Ne vidimo ma kakvu promociju, ponajmanje na međunarodnom planu. Mnogi elektronski i pisani mediji i portali ne misle da su im potrebne kulturne rubrike pa su ih, jednu po jednu, prvo zamenili eufemizmom "scena" a potom i pogasili. I opet, čast izuzetcima gde ih ima.

Rečenim sam ujedno objasnila svoju motivaciju da 2014., u okviru male organizacije Centar za muzičku akciju, obnovim tribine posvećene novim delima naše muzike. Počelo je skromno, a to pokazuje i Zbornik – onako kako se radi bez iskustva. Ali smo brzo učili.

Do danas smo pružili priliku da se govori recentnim delima Dejana Despića kao i Svetlane Maraš, Vladimira Tošića kao i Marka Nikodijevića, Milana Mihajlovića ali i Branke Popović, Aleksandre Vrebalov kao i Svetlane Savić.... Spektar je toliki da se tek kroz ovu knjigu vidi sva njegova širina i sveobuhvatnost.

U umetnosti brojevi nisu argumenti, ali ipak ću reći da je na tribinama Novi zvučni prostori, kojih je od novembra 2014. do kraja 2019. bilo 33 - bilo govora o 30 naših autora, da se govorilo o 35 njihovih kompozicija a da je govornika bilo skoro 70. Zbornik, pored toga što prikazuje sama muzička dela i izlaže ih muzikološkoj analizi – otvara i vrata autopoeitičkoj “odbrani” samih autora ali i daje mogućnost da se čuju važni komentari koji dolazi sa strane - kompozitoru najvažnijeg saradnika – izvođača.

Pre nego što privedem kraju ovih nekoliko uvodnih reči, moram da se zahvalim svima bez kojih ne bi bilo moguće da se zamisao ostvari.

Počecu od uslova svih uslova, bez koga bi sve ideje bile uzaludne – a to je novac. Zahvaljujem Sokoju-u koji je jedini sponzor kako tribina tako i ovog zbornika, odnosno, zahvaljujem se članovima komisije za kulturna davanja Sokoja koja je svih ovih godina shvatala i uvažavala vrednost naše namere i pomogla da naša ideja dobije neophodnu finansijsku podršku.

Zatim, zahvaljujem se Izdavaštvu RTS-a i uredniku Draganu Indjiću koji je našu malu organizaciju CMA prihvatio za partnera u ovom, za nas važnom izdavačkom poslu.

Moja velika zahvalnost ide svima sa kojima sam saradivala tokom ovih godina, onima koji su pomagali tako što su snimali, fotografisali, dizajnirali, organizovali, štimovali klavire, postavljali materijal na saj

Najveća zahvalnost ide stalnim programskim saradnicima – Udruženju kompozitora Srbije i Muzičkoj redakciji Trećeg programa Radio Beograda. Na tribinama smo zajedno radili i zajedno odlučivali. Ali, pošto institucije čine ljudi, i pošto je, uz navođenje institucija, uvek važno reći i imena onih koje te institucije čine, onda zahvalnost instituciji zamenjujem imenima Ksenija Stefanović, Ivana Neimarević i Ivana Trišić.

Ipak, prva saradnica, sa kojom u potpunosti delim odgovornost i radost svih održanih tribina pa i izdanje koje predstavljamo, je Zorica Premate. Ona je u Tribine uložila svo svoje ogromno znanje i strast sa kojom prati i razume srpsku savremenu muzičku scenu. To isto znanje uložila je i u pripremu i priređivanje ovog zbornika tribinskih radova.

Zahvaljujem na pažnji.

Ivana Stefanović,
02.03.2020.